

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

SPORTUL

4
pagini
30
bani

Anul XXV — Nr. 413 (5847)

ZIAR AL

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Vineri 3 ianuarie 1969

CVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ROSTITĂ LA POSTURILE DE RADIO ȘI TELEVIȚIUNE CU PRILEJUL ANULUI NOU

Dragi tovarăși și prieteni,
Cetățeni ai Republicii Socialiste România

Vom încheia, peste câteva minute, încă un an de muncă, de rodnică eforturi creatoare, de succese și victorii pe drumul socialismului. Acum, înainte ca orologul să sune sfârșitul anului, privim în urmă și îndreptăm spre 1969 cu încredere și optimism, cu hotărârea de a face să înflorească și mai puternic scumpa noastră patrie.

În cursul anului 1968 s-a amplificat și s-a perfecționat activitatea în sfera producției de bunuri materiale, au continuat, dinamic, industrializarea socialistă a țării, modernizarea agriculturii, dezvoltarea științei, artei și culturii, a sportului bogăția națională a poporului român. Ca rezultat al creșterii veniturilor naționale, s-a îmbunătățit nivelul de trai material și spiritual al populației de la orașe și sate; stăutul socialist a investit noi și importante fonduri pentru ridicarea economico-socială a județelor, orașelor și comunelor, pentru construcția de locuințe, pentru nevoile social-culturale ale oamenilor muncii.

În anul 1968, din inițiativa Comitetului Central al partidului, în țara noastră s-a desfășurat o intensă activitate social-politică pentru perfecționarea relațiilor socialiste de producție, a întregii organizări a societății, pentru aducerea democrației, întărirea legalității, promovarea fermă a principiilor de echitate și justiție socială.

În procesul desăvârșirii socialismului s-a cimentat și mai puternic alianța dintre clasa muncitoare și țărănime, unitatea de nezdruclinat dintre muncitori, țărani și intelectuali, prietenia fraternală dintre poporul român și națiunile conlocuitoare, s-a întărit coeziunea națiunii noastre socialiste care pășeste neabătut — pe drumul larg al progresului și civilizației.

Dragi tovarăși,

În fața tuturor stă sarcina îndeplinirii exemplare a planului celui de-al 4-lea an al cincinalului. Însufiețite de un fierbinte patriotism, de hotărârea fermă de a da viață politicii partidului, de a sporta și mai mult puterea economică a patriei, organizațiile județene de partid, instituțiile de cercetare și proiectare, colectivele de oameni ai muncii s-au angajat, în cadrul unei ample întreceri pe țară, să depășească prevederile planului, să realizeze înainte de termen obiectivele programului de investiții, să sporească eficiența activității economice și contribuția cercetării științifice la dezvoltarea patriei.

Îngăduiți-mi, dragi tovarăși și prieteni, ca acum, în pragul Anului Nou, să vă felicit din toată inima și să vă urez tuturor — muncitori, țărani, intelectuali, oameni ai muncii fără deosebire de naționalitate, bărbați, femei, tineri și vîrstnici, fii ai marii familii a României — succes strălucite în activitatea entuziastă consacrată înfloririi națiunii noastre socialiste.

Intărind continuu orinduirea nouă, punindu-i tot mai deplin în valoare superioritatea, uriașele ei resurse de progres, ne îndeplinim nu numai o sacră îndatorire națională, ci și o înaltă obligație internațională, contribuind la întărirea sistemului mondial al socialismului, la creșterea influenței ideologiei marxist-leniniste în lume, la sporierea forței marelui front antiimperialist.

Anul care a trecut a intrat în istoria zbuciumată a umanității, alături de succesuri ale forțelor păcii, cit și prin evenimente care au întunecat orizontul vieții internaționale. În acest an a continuat războiul din Vietnam, au rămas deschise focare de încordare care periclitează pacea, toate acestea sporind sentimentul de teamă și neîncredere în rîndul popoarelor. Am salutat încetarea bombardamentelor Statelor Unite ale Americii în Republica Democrată Vietnam, dar trebuie mers mai departe pentru a se pune definitiv capăt războiului împotriva poporului vietnamez: trebuie depuse noi eforturi pentru lichidarea conflictului din Orientul Mijlociu. În anul ce vine, interesele majore ale popoarelor impun noi și energice eforturi pentru soluționarea conflictelor, pentru evitarea reeditării războiului rece, pentru destindere, pentru întărirea securității pe continentul european și în întreaga lume, pentru a face să triumfe în viața internațională respectul dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta, respectul principiilor independenței și suveranității naționale, ale egalității în drepturi între toate statele.

Militînd activ în rîndul forțelor înaintate ale contemporaneității — România își va consacra și în viitor eforturile întăririi unității țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești, creării unei lumi mai bune, mai drepte, instaurării unui climat de încredere și înțelegere între popoare, dezvoltării colaborării între națiuni pe terenul construcției pașnice, excluderii definitive a războiului din viața planetei noastre. Ne exprimăm convingerea că forțele progresului vor reuși să zădărnicească planurile agresive ale reacțiunii, ale imperialismului, își vor afirma superioritatea, vor impune voința de pace a întregii omeniri.

Fie ca Anul Nou să aducă poporului român satisfacții tot mai mari în împlinirea aspirațiilor sale de fericire și prosperitate, să marcheze victorii noi în lupta popoarelor pentru pace și progres.

Înainte de a răsună prima bătaie de ceas a Anului Nou, vă adresez, tovarăși, dragi compatrioți, tradiționala urare strămoșească: „La mulți ani”. Doresc fiecăruia ani mulți și fericți, împlinirea dorințelor și aspirațiilor de mai bine! Să ridicăm paharul pentru clasa muncitoare, țărănimea cooperatistă, intelectualitatea patriei noastre, pentru întregul popor — eroic constructor al societății socialiste: pentru Partidul Comunist Român, conducătorul încercat al națiunii noastre; pentru propășirea materială și spirituală a României; pentru socialism, pentru pace și colaborare între popoare!

REVELION '69

Instantanee la miezul nopții

Numai diavolul ștăp al lui Lesage a avut miraculoasă proprietate de a putea fi simultan în mai multe locuri pentru a pune la cale năstrușnicele sale farse, a scormoni în sufletele și în gîndurile oamenilor. Reporterului, oricît de abil ar fi el, așa ceva îi este cu neputință. Mai ales că Revelionul, deși se îndeplinește o dată pe an, are o imagine foarte clară și unitară a optimismului cu care mesagerii performanței sportive românești își încep activitatea în acest '69, a dorinței și hotărîrii lor de a face mai mult și mai bine.

Marchează solemn trecerea în noul an.

Iată de ce însemnările de mai jos au trebuit să fie făcute într-un spațiu de timp ceva mai mare. Dar, punându-le una lângă alta, aranjîndu-le (ca pe o fotografie din cuburi de carton) am avut, în cele din urmă, o imagine foarte clară și unitară a optimismului cu care mesagerii performanței sportive românești își încep activitatea în acest '69, a dorinței și hotărîrii lor de a face mai mult și mai bine.

Toast pentru

7 metri!

VIORICA VISCOPOLEANU și LIA MANOLU, tandemul de aur din fruntea listei celor mai buni sportivi români pe 1968, sînt pe atît de zgîrcite la vorbă pe cît de generose se arată în muncă și în rezultate.

Campioana olimpică și recordmana mondială la săritura în lungime (un fel de Bob Bea-

mon al atletismului feminin), declară:

— Performanța mea mexicană poate fi îmbunătățită. Chiar și în acest an. Minunat ar fi să fac eu aceasta. Dar, în proba mea sînt atîtea stele, încît fiecare este capabilă să treacă ea pe locul celui mai strălucitor. Oricum, pe toate a început să ne tulbure limita nouă a celor 7 metri. Cu nu prea multă vreme în urmă, rezultatul era notabil chiar și pentru un bărbat, ba chiar dorit de mulți decaloniști.

— Așadar, să ridicăm paharul, pentru... 7 metri!
— Să-l ridicăm, și să-l bem!

Lia, cu mîncîșpuita ei timiditate și modestie, nu îndrăznește să-și asume responsabilitatea nici unui pronostic.

— Doresc, ca pe plan competitiv, 1969 să nu fie, în ceea ce mă privește, mai rău decît 1968!

Atunci va fi foarte bun. Și închinăm pentru o victorie la

Valeriu CHIOȘE

(Continuare în pag. a 2-a)

Ion Baciu (în mijloc) cu cupa în mînă și cu gîndul la întrecerile grele care-l așteaptă în 1969

(Fotografii de AUREL NEAGU)

PRIMUL

Cu optimismul generat de bilanțul unor autentice confirmări valorice pe plan internațional, realizate în anul recent sărbătorit, sportul românesc a trecut cu fruntea sus pragul lui '69.

Sînt multe, alături de multe de făcut! Sămînta ideii că sportul nu este doar o distracție ci, înainte de toate, un echivalent, științific fundamentat, al sănătății, trebuie cultivată, în continuare, cu grijă, cu răbdare și, neapărat, cu pasiune. S-a început și se cere continuată pe coordonate majore acțiunea de convingere profundă a oamenilor muncii, a întregului tînet și al sportului, exercițiul fizic înseamnă o necesitate reală a vieții contemporane.

Dar, 1969 este în același timp primul din cei patru ani care despart sportul românesc de următoarea confruntare olimpică de la Sapporo și München. Nu este cîtuși de puțin prematur să fie amintit acest fapt, chiar acum în primele zile ale lui ianuarie, cînd încă nu s-au stins ecourile Olimpiadei recordurilor și a surprizelor de proporții din capitala mexicană, Dimporiv! Există multe motive pentru ca forurile de resort, C.N.E.F.S., federațiile de specialitate, cluburile sportive din toată țara să considere startul pregătirilor olimpice pentru Sapporo și München drept obiectiv principal în anul acesta, an al cărui hotar a fost pașit, printre altele, și în strălucirea celor 16 medalii cucerite de tricolori la Grenoble și Ciudad de Mexico.

Mai trebuie oare spus că J.O. din Mexic au demonstrat convingător că în această cursă pasionantă — și onorantă pentru oricare națiune — a marilor performanțe sportive, nimeni nu poate distiga decît după o selecție riguroasă și permanentă a valorilor, după o pregătire care nu admite nici un fel de concesii și care reclamă, în schimb, un imens volum de muncă, neîntrerupte căutări și o totală dăruire de sine a sportivilor și antrenorilor. Ar fi iluzoriu să se creadă că pentru apropierea, măcar, de laurii olimpici este suficient doar efortul de ultimă oră. Atunci, oricît de fierbinți ar fi inimile sportivilor, oricît de multilaterale ar fi cunoștințele antrenorilor, va fi prea târziu.

Este îndeajuns, credem, pentru a convinge.

Salutare, fără îndoială, cele citeva inițiative ale C.N.E.F.S., la scurtă vreme după încheierea J.O. de la Ciudad de Mexico nu trebuie în nici un caz să rămîină izolate. Ce greșit ar fi ca strălucirea celor 16 medalii olimpice ale anului 1968 să temporizeze energiile, să teasă un văl al automulțumirii sau să stopeze ambițiile. 1969 ar trebui să fie consacrat, dacă nu rezolvării integrale, cel puțin unui început ferm, roditor, pentru găsirea celor mai bune soluții, astfel ca peste patru ani delegația olimpică a României să semneze o și mai prestigioasă prezență la Sapporo și München.

Cîteva puncte de vedere. Nu se poate lăsa la înnit toată răspunderea, sau în orice caz principala răspundere, pe seama cluburilor Dinamo și Steaua. Nu se poate să se meargă în continuare doar cu clișiva „solști”: caiacul și canoera, scrima, unele probe atletice, boxul sau luptele. O dată și o dată veliștii ar trebui să-și facă și ei debutul olimpic. Se așteaptă împlinirea unei mai vechi promisiuni și din partea echitației. Este necesar, de asemenea, să se verifice potențialul real al canoașului și, desigur, trebuie făcut totul pentru ca situația de la J.O. din Mexic, unde țara noastră nu a fost reprezentată la nici unul din jocurile sportive, să nu se mai repete.

Toate acestea — și cite altele! — cer multă chibzuială, analiză lucidă, eforturi considerabile sportive, un plus de înțelegere și abnegație, dar totodată acțiuni rapide, curajoase. Pînă în 1972 mai sînt, e drept, patru ani, dar acesta — 1969 — este fără îndoială cel care poate hotărî multe. Se știe doar ce înseamnă startul...

Dan GARLEȘTEANU

„Cupa de iarnă” la handbal

TIMIȘOARA, 2 (prin telefon). În etapa a treia a „Cupei de iarnă” desfășurată în localitate s-au înregistrat următoarele rezultate: Politehnica Timișoara — Banatul Timișoara 28—8 (11—3); Electrometal Timișoara — Voința Lugoj 23—20 (9—9); Știința Lovrin — Tutunul Timișoara 24—19 (9—6).

P. ARCAN
corespondent principal

Patinatori români la Concursul celor trei piste

Patinatorii români vor participa la concursul de viteză al celor trei piste, care se va desfășura după următorul program: 5—6 ianuarie — Inzell (R.F.G.); 8 ianuarie — Innsbruck (Austria); 11—12 ianuarie — Madonna di Campiglio (Italia). Țara noastră va fi reprezentată la aceste întreceri de Victor Sotirescu, Andrei Ocoș și Horia Timiș.

ANCHETE DE SFÎRȘIT DE AN

PRIMII 10 SPORTIVI
AI JUDEȚULUI BRAȘOV

În urma unui consult cu numeroase cadre tehnice, Consiliul județean pentru educație fizică și sport Brașov a desemnat pe cei mai buni 10 sportivi ai județului:

1. TITI ENĂCHESCU (Aeroclubul Brașov) — aviație sportivă — în 1968 el a stabilit la planorism un record absolut de înălțime, 8630 m (Enăchescu are 41 de ani, de profesie instructor de zbor, este maestrul al sportului);
2. Gh. Vilmoș (Dinamo Brașov) — biatlon; 3. Ana Sălăgean (Tractorul Brașov) — atletism; 4. Constantin Carabela (A.S.A. Brașov) — biatlon; 5. Nicolae Birsan (Politehnica Brașov) — baschet; 6. Ștefan Tampa (Steagul roșu Brașov) — lupte libere; 7. Ioan Mirzea (A.S.A. Brașov) — schi; 8. Ovidiu Puiu (Steagul roșu Brașov) — moto; 9. Crista Tracher (Dinamo Brașov) — patinaj viteză; 10. Klaus Schuller (Rulmentul Brașov) — orientare turistică.

Asceza

Sub zăpezile diamantine, vechetă blînd de Coștila, la sfat cu păduricea de jnepeni pudrați de ninsoare proaspătă — Piatra Arsă apare călătorului ca o stațiune experimentală din Antarctica.

De fapt, credem că această comparație îi este sugerată de noile construcții ale complexului de altitudine, precum și de zborurile aproape permanente ale elicopterelor și avioanelor pe deasupra munților.

Străbăteam calm platoul Bucegi, cînd, însoșitorul meu care confundase patru ciini lupi de la cabanele militare cu o haită de lupi adevărați, exclamă cu uimire: — „Uite un stadion, privește schiori cu

arme pe umeri, iată și tineri alergînd prin zăpadă!”.

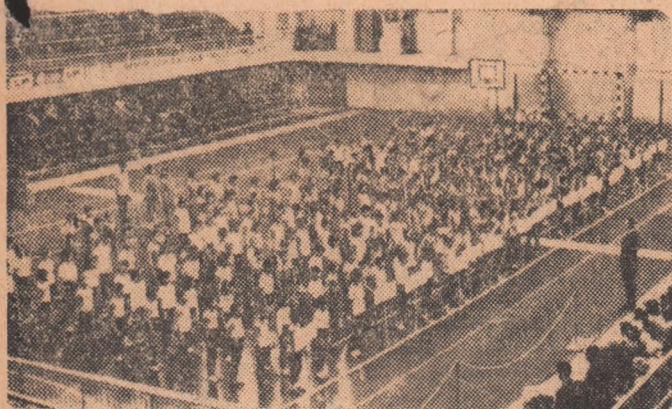
Intr-adevăr, muntele uia de tinerete și mișcare și totul se multiplica în spațiu, pînă departe.

Retrași aici, la sute de kilometri de zgomot și tentațiile orașului, pregătindu-se multilateral în aerul ozonat și rarefiat al înălțimilor, spîlîndu-se cu zăpadă și culcîndu-se la orele zece seara, sportivii duc o viață spartană, frîndită simbolic ascezei.

Îndrumați de foști mari maștri (Popa, Enache, Olteanu, Sumedrea), sportivii alter-

Virgil LUDU

(Continuare în pag. a 2-a)

Echipele participante la turneul final de minibaschet al „Cupei federației” s-au aliniat. Raportul îl va prezenta maestrul emerit al sportului Andrei Fölbert

„Cupa celor 500”

După o sulă de meciuri, situația în clasamentul turneului final de minibaschet al „Cupei federației” era încă nedefinită. Ultimele patru partide, însă, au desemnat echipele câștigătoare ale acestei a doua ediții. Ele s-au desfășurat în cadrul Festivalului organizat la Floreasca, adică în penultima zi a anului 1968. A fost o mică „Olimpiadă” a celor mai tineri baschetbaliști din țară. Programul a început cu defilarea echipelor în ordine alfabetică, fiecare formație purtînd cu mîndrie pancarta cu numele școlii și orașului ce-l reprezenta. Apoi, în aplauzele spectatorilor, micii sportivi s-au aliniat pe teren. Maestrul emerit al sportului Andrei Fölbert a prezentat raportul și au urmat demonstrații de tehnică individuală și colectivă, o mult gustată parodie sportivă condusă de pe tușă de... Ovid Teodorescu, numeroase alte puncte

de atracție apreciate de cei prezenți. În holul sălii Floreasca, neobosiții organizatori au deschis o „miniexpoziție” cu imagini din acest sport îndrăgit,

V. TOFAN

(Continuare în pag. a 2-a)

TENISMANII NOȘTRI EVOLUEAZĂ LA MADRAS

MADRAS, 2 (Agerpres). — În turul patru al turneului internațional de tenis de la Madras (India), campionul României, Ilie Năstase, l-a învins cu 6—4, 6—3 pe Venkatesan (India). Mărmureanu (România) a câștigat cu 6—1, 6—0 la Ghose (India). Moreau (Franța) l-a eliminat cu 6—2, 3—6, 7—5 pe Mercu (România).

RUGBYȘTI ROMÂNI PESTE HOTARE

PARIS 2 (Agerpres). — La Castelsarrasin s-a disputat meciul de rugby dintre echipa Steaua București și o selecționată a Pirineilor. Rugbyștii români au jucat foarte bine, învingînd cu 8—3 (3—0). Pentru rugbyștii români au marcat Ionescu (3) și Ghiță (5). Cros a înscris cele trei puncte ale gazdelor, în urma unei lovituri de pedeapsă.

La 1 ianuarie urma să aibă loc meciul de rugby dintre echipele Grivița Roșie București și La Voule. Din cauza terenului impracticabil, întîlnirea a fost anulată.

Întîlnire pe schiuri în splendidul decor de iarnă, aproape de Gota 1400...

5935 JL

Revelionul echipei feminine de baschet Rapid Bucuresti. Eca Ferencz, Octavia Bițu, antrenorul Sigismund Ferencz și Irina Vasilescu ciocnesc un pahar pentru succesele noului an

Handbalistii de la Steaua au cistigat turneul de Anul Nou din Berlinul occidental

BERLINUL OCCIDENTAL, 2 (Agerpres). — Turneul internațional masculin de handbal desfășurat în Berlinul occidental a fost câștigat de echipa Steaua București, Handbalistii români, care au avut o frumoasă comportare, au învins cu scorul de 13-4 (8-1) echipa orașului Stockholm, cu 7-5 (3-4) echipa orașului Belgrad și cu scorul de 12-6 (6-3) selecționata unor cluburi din Berlinul occidental. Alte rezultate tehnice: Belgrad — Stockholm 11-6 (6-1); sel. cluburilor din Berlinul occidental — Stockholm 8-8 (4-6).

Cel mai bun jucător al echipei Steaua a fost Gh. Goran, care s-a clasat pe primul loc în clasamentul golgeterilor, înscrind în acest turneu 10 puncte. Clasamentul final al turneului: 1. STEAUA București 6 p; 2. Selecționata unor cluburi din Berlinul occidental 3 p; 3. Belgrad 2 p; 4. Stockholm 1 p.

BERLIN, 2 (Agerpres). — La Berlin a început întrecerile tradiționalului turneu internațional fulger de handbal masculin, la care participă selecționatele a cinci orașe. În primul joc susținut, Selecționata de tineret a orașului București a învins cu scorul de 10-8 (3-4) echipa orașului Budapesta. Alte rezultate: Moscova — Leipzig 12-3 (8-2); Budapesta — Moscova 14-13 (9-8); Leipzig — Berlin 19-8 (4-5).

BULETINUL ZĂPEZII

Serviciul Prevederi de scurtă durată din cadrul Institutului meteorologic ne-a informat că ieri dimineață, în urma ninsorilor căzute în ultima vreme, stratul de zăpadă avea următoarele grosimi în centre în care se practică schiul: Predeal 35 cm, Sinaia-Cota 1500 30 cm, Vă Omu 24 cm, Păltinș-Sibiu 42 cm, Brașov-oraș 12 cm, Semele 12 cm, Târcu-Godeanu 16 cm, Vlădeasa 23 cm, Băișoara 30 cm, Borsec 21 cm, Bala Mare-oraș 21 cm.

Ninsorea va continua, asigurând amatorilor de schi zăpadă bună pentru practicarea sportului favorit.

Darul patinoarului...

Acum, când cerul plumburiu cerea deasupra orașului valori neîntrerupte de zăpadă, un moment de meditație pe această temă se impune. Duminică dimineață, la primele rafale de ninsoare, ne aflam la patinoara „23 August” așteptând startul patinatorilor angajați în concursul internațional. La ora de începere, echipa de amenajatori dădea ultimele lovituri de lopată pentru înălțarea masivului obstacol alb, așezat de noaptea pe dreptunghiul dintre mantinele. Cu o înfriziere minimă, întrecerile au putut continua, fără a se produce perturbări în programul acestei zile pline. A fost un dar adus sportivilor de către direcția patinoarului și de harnicii amenajatori. Un dar binevenit.

Tot în legătură cu acest aspect, nu lipsit de importanță, ar trebui să relevăm calitatea care trebuie să aibă patinoarele, în cele trei zile de concurs. Act meritele revin deopotrivă mașinii „Rol-

(Urmare din pag. 1) campionatele europene de la Atena.

— Acolo, Lia, toate învinsele tale de pe Stadionul Universitar vor fi însetate de revanșă.

— Ah, mă îngrozește de pe acum. Dar n-am ce face...

O pereche potrivită...

...sint ILEANA și IONEL DRIMBA. Revelionul l-am făcut cu anticipație, pentru că ei plecau la părinți (dacă nu cumva s-or fi înzăpezit pe undeva).

Fără să fie geloasă pe succesul strănic al soțului său, Ileana a găsit de cuviință să-l... arunce mânașă în 1969, an bogat în competiții de mare anvergură internațională.

— Ionel, de bună seamă, va fi „vinat” pe toate planșele, ceea ce este și rău, dar și bine. Rău, fiindcă în fiecare concurs toți vor dori, cu ardoare, să-l învingă pe campionul olimpic, bine, pentru că aceasta îl va mobiliza pe Drimba și-l va obliga să-și mențină mereu aurită floarea.

Instantanee la miezul nopții

Cursa în care se angajează cei doi soți este palpitantă. Le-am urât o soțire cât mai strinsă.

Cu picioarele pe pământ

Parașutistul GHEORGHE IANCU era, de Anul Nou, într-o societate foarte intimă, împreună cu soția și cîteva prieteni apropiați.

— O urare?

— Aș fi fericit să putem alături o echipă puternică pentru „mondialele” din 1970, astfel ca parașutismul românesc să-și recapete înălțimile. Pentru asta însă va trebui să fim tot timpul cu... picioarele pe pământ.

— Un ginț personal pentru 1969?

— Fetifa mea, Luminița, va merge, în acest an, la școală.

Să învețe bine. Puștiul, Mugurel, împlinește, la 3 ianuarie, un an.

— La mulți ani!

A pierde și a cistiga

Hai la AUREL VERNESCU. Dar nu-i mai spuneți marelui învins fiindcă, de mai multe ori, el a fost un mare învingător.

În apartamentul său din Drumul Taberei, lume multă. Printre alții, inginerul Corneliu Melega, mare pasionat al tirului cu arcu, Sonia Iovan, din gaură de aur a gimnasticii noastre feminine, Rică Teodorescu, înfocat rapidist, care tocmai de aceea a finanțat Revelionul la un dinamovist, ca să aștepte, poate, cîte ceva din tabăra adversă.

Dar, decepție, Vernescu n-a vorbit despre fotbal, ci despre catac.

— Anul 1968, cu toate marile insatisfacții pe care mi le-a adus, rămîne, pentru mine, deosebit de prețios și de util. Fie măcar și pentru faptul că m-a învățat să pierd. Ceea ce este extrem de important pentru cei care doresc să cistige.

— În 1969?

— În 1969 voi persevera. Se înșeală cei care mai scotocesc terminat. Ambițiile mele n-au

Primul concurs al anului

Sezonul competițional 1969 la tenis de masă se inaugurează la noi cu un concurs de selecție pentru copii și juniori: sala Republicii, în zilele de 5-6-7 ianuarie, între orele 9-13 și 15-20.

Se știe că la vară, în Austria, va avea loc „Criteriul european de juniori”. Tocmai în vederea acestui eveniment competițional, federația de resort a alcătuit un lot de rezervă (Carmen Crișan, Nicoleta Spiridon, Ma-

rițena Tomescu) pe care acum dorește să-l lărgească. Iar concursul de la sfîrșitul acestui săptămîni are ca scop alegerea sportivilor respectivi.

Vor concura 16 fete, printre care Minodora Popescu (campiona națională de copil pînă la 12 ani), Mihaela Lunțeanu, Livia Căruțu, Monica Hariga, precum și 16 băieți, din rîndurile cărora se remarcă Gh. Naf-tali, M. Colțescu, M. Bobocici, D. Bildea, C. Gavriș, I. Buga, V. Domnaru. În ambele turnee se va juca după sistemul „cel mai bun din trei seturi”.

ba”, ca și celor care o manevrează. Pe o gheață lucie, (cu denivelări minime, doar) s-a putut patina în condiții bune, dîndu-se un impuls sport performanței. Așa se face că am văzut execuții reușite — net superioare celor cu care ne obișnuiserăm pînă acum — la o serie întreagă de patinatori, în frunte cu Elena Moisiu și Gheorghe Fazekas, cel mai bine clasat dintre români. Aceasta a adus un plus de strălucire acestei competiții, care de altfel s-a bucurat de o organizare aproape perfectă.

A lipsit, totuși, ceva, pentru a face succesul deplin al acestui concurs. Spectatorii... Dar — să recunoaștem — este greu să convingi, chiar pe cei mai ferivi adepți ai sportului gheții, să vină în tribune, cînd mercurul termometrului coboară sub 0. Pentru aceasta, mai avem de așteptat pînă la iarnă viitoare, cînd deasupra patinoarului se va întinde pavăza protectoare a acoperișului.

Rd. V.

Cu multă grație, dar folosind și cîteva temeare scrișuri, a evoluat Elena Moisiu la proba de exerciții libere a concursului internațional de patină artistică

● ADEPTII EFORTULUI MAXIM AU DAT GREȘ... ● ADVERSARIII FLORETEI ELECTRICE SE RECUZĂ! PENTRU CE MARATONUL PE PLANȘĂ A FOST MAI SUPTABIL LA CIUDAD DE MEXICO DECIT LA TOKIO...

A existat o perioadă de aproximativ 10 zile în care marea majoritate a scrierilor și-au orientat antrenamentele de pregătire fizică generală și specifică, pe jocuri sportive. Abia după aceea s-a trecut la pregătirea propriuzisă, de sală, și la concursurile de verificare. Antrenamente tari, în puterea cuvîntului, n-au făcut decît sovieticii (dar, asemenea antrenamente fac în mod curent și, în parte, scrierilor din R.F.G.). Se poate pune pe seama unor asemenea eforturi prelungite, concluzii definitive. Totuși, punctul nostru de vedere este că efortul intens din perioada de adaptare la care au fost supuși unii scrieri a contribuit la diminuarea potențialului lor valoric.

TRIUMFUL FLORETEI — PROBA CEA MAI SPECTACULOASĂ DIN SCRIMA

Si sub aspect tehnico-tactic sînt de semnalat unele observații interesante.

De pîndă, în floarea masculină se poate afirma că s-a ajuns la o valoare fără precedent. Floarea a ajuns prin excelență la tehnica cea mai înaltă, consecință a lucrului intens, a dorinței multor școli de a se desprinde din cir-

cuitul cunoscut și implăci de a străluci net. O asemenea tendință s-a manifestat-o mai ales școala franceză. În parte se poate vorbi și de o reușită a locușilor de echipe, o finalităș la floarea fete (Gaspais), locușii la floarea băieți și sabie (tehnice).

Ciudad de Mexico a făcut totodată să se spuieră punctul de vedere al celor care denigraseră fîceta electrică. Motivul — ar anula frumusețea acestei arme. Cit de fals a fost un asemenea argument, o dovadă este faptul că pînă și foarte mulți dintre suștinătorii lui (francezi, italieni) au ajuns să depună armele. Devenind electrice, floarea nu și-a pierdut din frumusețe, din spectacol, ea și-a păstrat vechilele

cut decit să-și copieze propriul antrenor Chajkovski... Este de subliniat însă că în fața unor trîșători cu o tehnică foarte bine pusă la punct, un asemenea stil nu poate aduce randamentul scontat. Așa cum de altfel, s-a și întîmplat: trîșătorii polonezi n-au ajuns în finală, iar locușii 3 la echipe se datorază exclusiv unui concurs favorabil de întrecuță.

Si la floarea fete a țesit în evidență de-a dreptul stringent folosirea excesivă a contraatacurilor. Sigur și aici din considerente tehnice. Excepții — sportivele din Franța, România și Uniunea Sovietică, adeptele ale scrierilor combinate a ofensivului de defensiv. Din acest punct de ve-

deră evoluția trîșătoarelor din aceste țări a salvat competiția ca spectacol.

La sabie, nota distinctă a însemnat-o abuzul de simultaneitate. Și aceasta, chiar și în cazul trîșătorilor de mare calbru (Pawlowski, Rakita, Nowara). Este o modalitate de a ține cursivitatea unui asalt și, ce-l mai grav, de a împiedica existența unui arbitraj corect. Si, unde? Tocmai la o armă unde ambiguitatea arbitrajelor provoacă atîtea discuții, puse din pe seama unei credințe, fie pe cea a unei competente indolente.

Pentru spadă, este valabilă observația că, în raport cu anii precedenți — și mai ales cu ultima ediție a J.O. — a crescut gradul de tehnicitate. Lucru înbușător, firesc. Mai puțin demn de relevat este însă faptul că numărul spadasiilor acreditați

ca foarte tehnici este încă ne-nălbabil. Ei nu trece de 15-20 (din cei aproape 300 cîți participă cu drept de concurs în competiții). Sînt cei care practică așa-zisa „scrimă combinată”. Cellații, în schimb, folosesc la maximum potențialul fizic și în special competiții. Se pare că va mai trece mult timp cî să vedem spadasi de valoare la Kulsar sau Saccaro, Kriș sau Vitebski. Poate pînă la München...

ALARMA PENTRU „SOUDET-SUZY” ȘI „CARMIMARI”

La „Magdalena Mixhucă” lamele de floare și spadă fabricate în Japonia și R.F.G. au produs cea mai bună impresie. Sînt ușoare, elastice, rezistente totodată. Pînă acum firmele franceze (în special „Soudet-Suzy”) și cele italiene dețineau într-un fel monopolul calității. Ele nu depășesc 0,500 kg. Dacă totă ca acum au apărut lame cu un gramaj și mai redus. Supremia franco-italiană este asada. În primejdie și ce și sub acest aspect grațuțiile probabil că vor dispăre în viitorii ani.

Dintre aparatele electrice, „Uhlmann”-urile s-au impus în cea mai deosebită măsură. Este de data aceasta. Si aici firmele „Soudet-Suzy” și „Carmimari” au trebuit să se recunoască depășite. Este de așteptat ca din disputa cîi mai multor firme specializate să apară aparate e-

110 ORE ÎNTR-UN PARADE ȘI RIPOSTE...

Spre deosebire de atletism întrecerile olimpice de scrimă au prilejuit pe seismografele specialiștilor cutremure de grad maxim. Sigur, cu unele excepții.

Dar, și în cazul acestei discipline olimpice specialiștii au fost în măsură să-și concretizeze observații și în ceea ce în urmărilor concușii valoroase, care, pe de o parte au putut explica unele reușite și, pe de altă parte, cele mai importante, reprezintă repere pentru etapele viitoare de pregătire în principalele competiții ale anului 1969. Campionatele mondiale din Cuba, primul coloziv de mare mărî întîndea la ediția jubilară a J.O. iar pentru europeni în plus, edițiile „C.C.E.” la toate armele.

Este deocînd explicabil pentru ce, o dată cu încheierea maratonului de scrimă de la „Magdalena Mixhucă” (11 zile de concurs cu o medie zilnică de 10 ore!), leit-motivul opitorilor și al comentariilor au avut în principal una și aceeași tînă: modul cum s-au prezărit trîșătorii înscrîși în competiții, începînd cu etapa de acomodare și aclimatizare și continuînd cu prezenta lor pe planșă.

Un grup de trei scrieri din Europa o lună de zile de sedere în capitala Mexicului. Iar pentru unele delegații sportive, chiar mai mult.

IN ETAPA DE ACLIMATIZARE: EFORT NORMAL SAU EFORT PRELUNGIT?

La Ciudad de Mexico, ca o primă nouă, au existat, de fapt, două grupe distincte de scrieri. Una a fost alcătuită din trîșători care nu efectuaseră antrenamente la altitudine, acclimatizarea realizîndu-se direct în Mexic, unde au sosit cu 2-3 săptămîni mai tîrziu.

Alte grupuri au făcut parte printre alții și scrierilor Ungariei, unii dintre favorizii competiției. Ceaaltă grupă a cuprins sportivii pregătîți mai mult sau mai puțin pentru a rezista handicapul de altitudine.

Adaptarea la condițiile de climă, de fus orar și de alimentație ale capitalii mexicane s-a făcut, totuși, calm, progresiv, fără a se forța. Aceasta, în toate cazurile.

COMENTARIU OLIMPIC

lectrice tot mai perfectionate, în măsură să elimine orice suspiciuni în stabilirea țerărilor valorilor.

„WASEDA” A RAMAS DOAR O AMINTIRE...

Marea majoritate a specialiștilor au tînut să remarce că între „Waseda” (n.n. locul de desfășurare a întrecerilor de scrimă din cadrul J.O. de la Tokio) și „Magdalena Mixhucă” a fost o mare deosebire, ca organizare. Planșe perfect montate, fiecare fiind prevăzută cu tabele de marcaj, o luminizată odihnitoare în sală, vestiare spațioase. Ceva mai mult, săli speciale cu paturi pentru relaxarea trîșătorilor în așteptarea dîntre asalturi sau mecluri, ceea ce a reprezentat o nouătare care a-a bucurat de o largă apreciere. De asemenea, după rușea a medicilor specialiști.

La același capitol o subliniere: toți scrierilor au fost supuși înaintea asalturilor unui control foarte sever din partea directoratului tehnic al competiției. S-a avut în vedere nu numai starea armamentului (feme, mășți, cochili, fir de corp etc.), ci și cea a piastronului, a întregului echipament care sub aspect tehnic este foarte accidentat care ar fi putut avea urmări grave, cum există, de altfel, precedente în această disciplină. Vă reamintim, poate, de cazul Egon Franke, accidentat în 1965 și scos, practic, de atunci din platonul floretistilor frunțași. Câmpionatul olimpic de la Tokio n-a mai ajuns să se repete (sau măcar să se apropie) performanța realizată în capitala Japoniei în ceea ce privește acclimatizarea (ce înțelegem noi de către scrierilor polonezi) la Ciudad de Mexico nu s-au înregistrat nici o complicație de scrimă fiind în această privință scutită de complicații.

Nu încete nici o discuție că modelul de organizare acest de Mexic va inspira și pe organizatorii viitoarelor competiții de scrimă din cadrul J.O. care și sub acest aspect tehnic s-a pus problema să contribuie la succesul celei mai mari confruntări sportive de pe glob.

Tiberiu STAMA

Perspective

În somptuoasa sală a restaurantului C.C.A., împodobită cu lampioane, serpentine, brad, prin ploaia de confetii, l-am descoperit, totuși, pe luptătorul ION BACIU, campion mondial și medaliat cu argint la J. O. din Mexic.

Cînd omul stă cu paharul de șampanie în față este puțin nepotrivit să începi să-i vorbești despre... sarcini și angajamente. Tocmai de aceea noi le-am spus „perspective”.

Perspectivile sînt bune. Băiatul meu crește voinic și sănătos, ceea ce este principalul. Sper să iau cuvîntul pe saltele de lupte și în 1969!

— Și ce ai de gînd să... spui?

— În primăvară sînt „mondialele” din Argentina. Cam departe ca spațiu, și cam... aproape ca timp după Jocurile Olimpice. Oricum, eu am un titlu de apărut. Foarte aglomerate se anunță, în schimb, „europenele” din Italia.

— Felicitări, în schimb, au toas-tat — probabil — pentru evitarea retrogradării. Să-i auză dumnezeu!

— Și uite-așa, din casă-n casă, din vorbă-n vorbă, din glumă-n glumă, am ajuns în 1969!

— Dar, de ce ai de gînd să... spui?

— În primăvară sînt „mondialele” din Argentina. Cam departe ca spațiu, și cam... aproape ca timp după Jocurile Olimpice. Oricum, eu am un titlu de apărut. Foarte aglomerate se anunță, în schimb, „europenele” din Italia.

— Felicitări, în schimb, au toas-tat — probabil — pentru evitarea retrogradării. Să-i auză dumnezeu!

— Și uite-așa, din casă-n casă, din vorbă-n vorbă, din glumă-n glumă, am ajuns în 1969!

„Cupa celor 509”

(Urmare din pag. 1)

cu desene ale copiilor, cu versuri și caricaturile dedicate baschetului.

Ultimele patru partide de care vorbeam au fost și ele la înălțimea turneului, demonstrînd frumusețea acestui sport pitic, dinamismul, puterea lui de a seduce. În sfîrșit, după aproape 3000 de minute de minibaschet (competiția a durat cinci zile și s-a desfășurat în două săli) am asistat la festivitatea de premiere: cupe, diplome, tricouri de campioni. A urmat acordarea unei alte mari competiții: „CUPA CELOR 500”, acesta fiind numărul echipelor de minibaschet din țară înființate în ultimii trei ani. Adică, de cînd a luat ființă baschetul pitic la noi.

Cîteva rezultate: 1. În acești trei ani s-au confecționat zece de panouri, mii de pliante și a fost compus chiar un marș al micilor baschetbaliști, interpretat în premieră cu ocazia acestui Festival; 2. Prima promoție de „mini” activează cu brio în categoria a III-a juniori; 3. Există în țară nenumărate centre de baschet pitic. Printre cele mai puternice: Timișoara, Galați, Oradea, Brașov, Salu Mare, Bacău, Suceava, București; 4. La această a doua edi-

ție a „Cupei federatelor”, organizată în vacanța de iarnă, numărul echipelor participante a atins cifra record — 241; 5. În afara echipelor cistigătoare, s-au evidențiat formațiile: Școala sportivă Suceava, Școala generală Tr. Măgurele, Liceul Salonta, Școala sportivă Bacău, Școala generală Iacobeni.

CLASAMENT GENERAL: categoria 8-10 ani. FETE: 1. Școala sportivă Satu Mare (antrenor prof. Gabriela Both); 2. Clubul sportiv „Școlarul” București; 3. Școala sportivă Brașov; BĂIEȚI: 1. Școala sportivă nr. 1 București (antrenor prof. Stelian Gheorghiu); 2. Școala sportivă Timișoara; 3. Clubul sportiv „Școlarul”. Categoria 11-12 ani. FETE: 1. Clubul sportiv „Școlarul” (antrenor prof. Ion Stoisor); 2. Liceul nr. 35 București; 3. Liceul nr. 3 Oradea; BĂIEȚI: 1. Școala (antrenor Andrei Folbert); 2. Politehnica Galați; 3. Școala sportivă Bacău.

plece, cu pregătirea din alte sporturi și din alte locuri. Și nu i-am găsit egal, fiindcă nu poți asemăna, trebuie să recunoașteți, stadionul, sala, bazinul cu muntele, ca natura însăși.

Poate tinerii nu-și dau prea bine seama de acest lucru. Lor le lipsește poate uneori filmul și dansul, fata pe care o simpatizează, colegii de școală, familia.

Dar, și aici sus este o familie și o școală. O tînă și firească școală a voinței și a caracterelor. Nu există profesor, parcă tainice și neobișnuite, ascunse uneori de cețuri com-

Asceza

(Urmare din pag. 1)

marea lui dorință de afirmare. Sfios și modest, cu ochi albaștri ca cerul munților, surzind blînd, Gheorghe Roșculeț, ne-a fost confidat o jumătate de oră, ca apoi să urce cu teleschiul pînă în vîrf și să coboare de acolo, fără să-l deosebești aproape, de marii campioni, așa cum a fost și el, cîndva.

Am căutat asemănare pregătirilor acestora din munte, parcă tainice și neobișnuite, ascunse uneori de cețuri com-

letecric tot mai perfectionate, în măsură să elimine orice suspiciuni în stabilirea țerărilor valorilor.

„WASEDA” A RAMAS DOAR O AMINTIRE...

Marea majoritate a specialiștilor au tînut să remarce că între „Waseda” (n.n. locul de desfășurare a întrecerilor de scrimă din cadrul J.O. de la Tokio) și „Magdalena Mixhucă” a fost o mare deosebire, ca organizare. Planșe perfect montate, fiecare fiind prevăzută cu tabele de marcaj, o luminizată odihnitoare în sală, vestiare spațioase. Ceva mai mult, săli speciale cu paturi pentru relaxarea trîșătorilor în așteptarea dîntre asalturi sau mecluri, ceea ce a reprezentat o nouătare care a-a bucurat de o largă apreciere. De asemenea, după rușea a medicilor specialiști.

La același capitol o subliniere: toți scrierilor au fost supuși înaintea asalturilor unui control foarte sever din partea directoratului tehnic al competiției. S-a avut în vedere nu numai starea armamentului (feme, mășți, cochili, fir de corp etc.), ci și cea a piastronului, a întregului echipament care sub aspect tehnic este foarte accidentat care ar fi putut avea urmări grave, cum există, de altfel, precedente în această disciplină. Vă reamintim, poate, de cazul Egon Franke, accidentat în 1965 și scos, practic, de atunci din platonul floretistilor frunțași. Câmpionatul olimpic de la Tokio n-a mai ajuns să se repete (sau măcar să se apropie) performanța realizată în capitala Japoniei în ceea ce privește acclimatizarea (ce înțelegem noi de către scrierilor polonezi) la Ciudad de Mexico nu s-au înregistrat nici o complicație de scrimă fiind în această privință scutită de complicații.

Nu încete nici o discuție că modelul de organizare acest de Mexic va inspira și pe organizatorii viitoarelor competiții de scrimă din cadrul J.O. care și sub acest aspect tehnic s-a pus problema să contribuie la succesul celei mai mari confruntări sportive de pe glob.

Tiberiu STAMA

„Conducerea Clubului Sportiv Rapid București, antrenorii și sportivii săi, multumesc tuturor membrilor susținători, suporteri și simpatizanți pentru sprijinul acordat în anul 1968 și le urează cu ocazia Anului Nou, lor și familiilor lor, multă sănătate, fericire și la mulți ani!”

„FOTBALUL NU SE POATE SUSTRAGE VIETII“

O discutie cu Nicolae Petrescu are un farmec special. Motivul? E una din rarele situații în care fotbalul se eliberează de infinitul la momente subiective. E, dacă vreți, un joc abstract, un joc fără bare, un joc lipsit de ritmul strident al arbitriului, un joc pe care-l urmărești cu plăcere și pe care subsemnatul îl așteaptă la răstimpuri ca un fel de eliberare, după nenumăratele partide și dueliuri în care un singur gol în plus sau în minus determină, cu candoare, saltul de la Pitolemeu la Galileu sau vice-versa.

(Pentru mereu noile promoții ale iubitorilor fotbalului, amintesc că profesorul de limba română Nicolae Petrescu a jucat timp de 20 de ani la Juventus, până la război, apoi a fost antrenor, a condus și echipa națională, în cuplu, prin 1957 — dacă sîntei curioși, vă furnizez și câteva rezultate: 1—1 cu U.R.S.S. la Moscova, 1—1 cu Iugoslavia la București, 2—1 cu Grecia la Atena — și a desfășurat multă vreme o intensă muncă de cercetare în cadrul unui registru larg, evitînd întotdeauna dilematismul care te pîndosește ori de cîte ori încerci să prînzî cel mai versatil dintre jucători — fotbalul — în legile științei).

În speranța că mă veți lerta pentru această paranteză pedantă, dați-mi voie să lansiez prima întrebare:

— Cum vi se par jucătorii noștri de azi? Mă gîndesc și la faptul că, există două păreri diametral opuse: una îi plasează pe fotbalistii români în zona lui Bobby Charlton, cealaltă îi fixează la demisolul Europei.

— Ambele păreri sînt doar... spectaculoase și dovedesc că au fost emise în minutul 91, cu ochii încă la tabela de marcaj.

— De ce îi plasezi doar „unde-a la mijloc“?

— Pentru că fotbalistii noștri joacă, în general, cu 60 la sută (și chiar mai puțin) din valoarea lor.

— Asta e și părerea tribunelor. Dar care e cauza?

— Mai bine zis cauzele, pentru că, socotesc eu, există două cauze care se condiționează: 1. Antrenamentele nu sînt adecvate posibilităților noastre și 2. Formele de stimulare nu sînt adecvate temperamentalului nostru.

— E o simplă impresie?

— Nu. E rodul unor cercetări care au început acum 18 ani, în tabăra de la Bistrița, unul din colaboratorii mei fiind pe atunci viitorul antrenor al campioanei mondiale

— Eu am fost un jucător de viteză. Vîntilă a fost un half mai rapid decît toți cei de astăzi. N-aș spune că consumul fizic actual e mult mai mare. În schimb, consumul nervos e infinit mai mare.

— ?!

— Pretul victoriei a crescut enorm. Apărările au străbătut drumul de la pisica la tigrul în arta marșajului. Pe de altă parte, fotbalul are astăzi o uriașă rezonanță în opinia publică. Iar jucătorii sînt obsedați de ce va spune lumea. Pe vremea mea, dormeam ca un pui în ajunul unui meci cu F.C. Austria. Astăzi, nimeni nu mai doarme în ajunul barajului pentru intrarea în divizia C.

se petreacă foarte repede, potrivit tempo-ului 1968. Această viteză perpetuă obosete. Iată de ce jucătorii din Capitală sînt cei mai expuși uzurii și se pierd în foarte multe cazuri. Iată de ce Arsenal din Londra sau Anderlecht din Bruxelles se antrenează în pădure.

— Bine, dar asta e o realitate mondială... Și totuși, Asparuhov sau Adamec...

— Bulgarii sînt mai tineri decît noi în fotbal. Și, în afară de asta, jucătorii lor au mai puține certitudini de pe urma balonului rotund. În ceea ce-l privește pe Adamec, trebuie să admitem că predecesorii lui au avut întotdeauna o valoare deosebită, care i-a adus de două ori

piilor, cînd cele 3.000 de echipe care joacă în „Cupa României“ au 300 (!) de antrenori?

— Ce părere aveți de nivelul general al antrenorilor?

— Cunoșc situația nu numai în țara noastră. Antrenorii români nu sînt de loc mai puțin dotați în comparație cu antrenorii din țările cu fotbal avansat. În schimb, ei suferă enorm de pe urma lipsei de informație pe linie profesională. Am îndrăznit să afirm că marea publică e mai bine informat decît antrenorii juri-ale fotbalului. Mă gîndesc la faptul că publicul are la dispoziție, pentru o informare adecvată cerințelor sale, un ziar de sport, o revistă sau două, cu date foarte bune despre fotbal. Antrenorul, însă, nu are acces la aceste surse de specialitate pură, cu ajutorul cărora să se informeze și să se verifice.

— Să revenim la...

— „Desigur, meciul cu Anglia.“

— Nu. Astăzi se joacă fără bare. Să reținem la posibilitățile de progres în condițiile actuale.

— Se poate obține o creștere a pregătirii fizice, cu condiția atitudinii realiste științifice. Cel puțin la fel de importantă îmi pare a fi însă, împănarea minții jucătorilor. Mă refer, desigur, la nebuloasă tactică pe care o trădă în special mijlocașii, rapid cu o plăcere, așa zice, sadică, terenul în două, prin lungi pîmbări solitare, încheiate cu o pasă de doi metri și cu o demersare de un metru.

— Cum se poate realiza această împănare?

— Prin simplificarea limbajului. Există în mijlocul antrenorilor un mare și tendință spre „intellectualizarea“ limbajului. Rezultatul? Jucătorii dorm în timpul sesiunilor de pregătire tactică și nu corectează nimic. Mă întreb cum poți să nu dormi dacă îți sună în urechi „perimetrul care încheie parametrii necesarului necesar utilității indispensabile și subordonate conținutului specific și intrinsec al jucător“?

— Vă mulțumesc pentru acest fragment care mă scutepă să îmi gîndesc un alt final.

Horio I. CALIN

INTERVIUL NOSTRU CU NICOLAE PETRESCU

desorii antrenamente în care jucătorii primului tip erau suși, marți, lucrulul de viteză. Pentru mine, ideea că organismul poate reîncepe efortul ÎNTOTDEAUNA după 24 de ore este falsă și periculoasă. Un Nunweiler III sau un Dan Coe nu pot fi termene de comparație, după cum într-o ascensiune turistică, de pildă, în capul colonei nu se află sportivul cel mai rapid, ci reprezentantul „de mijloc“ al grupului.

— Credeți că această nivelare...

— Dă-mi voie... Acesta-i doar un aspect... Aș vrea să nu uităm nici măcar o clipă că imensa majoritate a jucătorilor noștri uită că obseala nu se termină o dată cu meciul. Celebra zi de luni, care era pe vremea mea ziua fotbalistilor, a murit de mult, pentru că miercuri joci cu W.B.A. sau cu Trnava, această miercuri e în 90 la sută din cazuri mai dificilă ca duminica care a trecut.

— Și ce-i de făcut?

— Dacă nu se elimină „frinele“ de care vorbeam la început, cele două, orice discuție devine inutilă, adică o simplă betie de cuvinte, care nu rezolvă precizia pașii și forța suturei.

— Vorbești despre celebra zi de luni a fotbalistilor de pe vremuri. Credeți că astăzi consumul fizic al fotbalistilor e mai mare?

Asta e o situație obiectivă. FOTBALUL NU SE POATE SUSTRAGE VIETII. Ce era Bucureștiul anilor 1930? O trăsură... Un clopot de tram-

NICOLAE PETRESCU văzut de Neagu RADULESCU

vai. O plimbare la Șosea. Apres de Șosea. Te rog să mă crezi că de vreo 20 de ani n-am văzut fotbalistii pîmbîndu-se la Șosea. Parcă sînt zărit o dată pe Constantin, cu căruciorul pe Berceni... În rest — nimeni. Ce mult și vrea să-l vad pe Dinu sau pe Dumitru cu o fată de braț... Văd însă că nu mai e la... modă. Total trebuie să

— Ce jucătorii manifestă conștient la un nivel acceptabil?

— Leretor, Petrescu, Dinu de la Dinamo, Neagu, Da, repet, Neagu. Cei mai mulți, însă, ar fi foarte repede. Puși să corecteze toate statisticile, n-ai să găsești jucători cu mai mult de 6-7 meciuri bune din 26. Hertzog 1-4 scuz din echipă pe Corcu pentru că i-a jucat bine ceva mai puțin decît jumătate din meciurile de campionat — asta înseamnă 13-14. În schimb, la noi, e suficient să joci două-trei meciuri bune, pentru că temperamentalul nostru lubrifia al fotbalului să te alegi cel mai bun jucător al anului.

— Ce părere aveți despre copii?

— Copiii de astăzi învață să joace fotbal exact ca acum 40 de ani. Școala fotbalului este SINGURA din țara noastră care nu a înregistrat ABSOLUT nici o ameliorare. Iar fotbalul 1968 nu mai poate fi învățat după abecedarul 1930.

— Antrenorii?

— Antrenorii copiilor noștri au și poate pe bună dreptate, psihologia omului trimis la „munca de jos“. Dar ce rost mai are să vorbim în mod special de antrenorii co-

ALLO! AICI MUREȘ!

Fotbalistii de la A.S.A. Tîrgu Mureș — așa cum ne-a comunicat ION PAUS — au avut un dublu motiv de a-și felicita antrenorul principal — Tibertus Bone. În primul rînd, cu prilejul Anului Nou, și apoi, cu ocazia avansării acestuia la gradul de colonel.

Vacanja fotbalistilor încheiază pe ziua de 6 ianuarie, cînd toată lumea va trebui să fie prezentă la club. În prima gamitură au fost promovați jucătorii Stîngă, Dondos, Hajnal și Caniaro, din toate de tineret.

Primele antrenamente se vor desfășura de la 6 ianuarie — în sală și în aer liber.

Aceștia au fost doar primele telefoane. Noua an abia a început...

— Ce jucătorii manifestă conștient la un nivel acceptabil?

— Leretor, Petrescu, Dinu de la Dinamo, Neagu, Da, repet, Neagu. Cei mai mulți, însă, ar fi foarte repede. Puși să corecteze toate statisticile, n-ai să găsești jucători cu mai mult de 6-7 meciuri bune din 26. Hertzog 1-4 scuz din echipă pe Corcu pentru că i-a jucat bine ceva mai puțin decît jumătate din meciurile de campionat — asta înseamnă 13-14. În schimb, la noi, e suficient să joci două-trei meciuri bune, pentru că temperamentalul nostru lubrifia al fotbalului să te alegi cel mai bun jucător al anului.

— Ce jucătorii manifestă conștient la un nivel acceptabil?

— Leretor, Petrescu, Dinu de la Dinamo, Neagu, Da, repet, Neagu. Cei mai mulți, însă, ar fi foarte repede. Puși să corecteze toate statisticile, n-ai să găsești jucători cu mai mult de 6-7 meciuri bune din 26. Hertzog 1-4 scuz din echipă pe Corcu pentru că i-a jucat bine ceva mai puțin decît jumătate din meciurile de campionat — asta înseamnă 13-14. În schimb, la noi, e suficient să joci două-trei meciuri bune, pentru că temperamentalul nostru lubrifia al fotbalului să te alegi cel mai bun jucător al anului.

— Ce părere aveți despre copii?

— Copiii de astăzi învață să joace fotbal exact ca acum 40 de ani. Școala fotbalului este SINGURA din țara noastră care nu a înregistrat ABSOLUT nici o ameliorare. Iar fotbalul 1968 nu mai poate fi învățat după abecedarul 1930.

— Antrenorii?

— Antrenorii copiilor noștri au și poate pe bună dreptate, psihologia omului trimis la „munca de jos“. Dar ce rost mai are să vorbim în mod special de antrenorii co-

Perioada de transferări la fotbal

Pentru a da posibilitatea îmbunătățirii componenței echipei participante în campionatele pe 1968-1969 și totodată pentru a cuprinde în pregătiri loturile respective în timp util, Biroul Federației române de fotbal a stabilit o nouă perioadă de transferare între 6-31 ianuarie 1969.

Cereri de transferare, însoțite de acordul scris al asociațiilor sau cluburilor sportive din care provin jucătorii respectivi și de carnetul de legitimare, se vor depune la Federația română de fotbal, dacă se referă la asociații sau cluburi sportive din diviziile A, B și C, și la comisiile județene de fotbal în celelalte cazuri.

Seleționata divizionară română — selecționata cluburilor din Israel 0-1 (0-1)

TEL AVIV. (prin telefon) Marți după amiază, pe stadionul din cartierul Iaffa, în prezența a 20.000 de spectatori, selecționata divizionară română a susținut a doua partidă în compania selecționatei cluburilor din Israel. De data aceasta, fotbalistii români au părăsit terenul învinși, cu scorul de 1-0. Unicul gol al meciului a fost marcat în minutul 2. După

executarea unei lovituri de colț, portarul Gornea a scăpat balona din mînă și înaintul advers, Springer, a tentat să introducă mingea în plasă. În continuare, jucătorii ambelor echipe au desfășurat un joc frumos, cu multe faze de poartă. Fotbalistii români au avut unele perioade de dominanță și au lăsat o bună impresie prin jocul de cîmp. Dar și cu acest prilej, s-a

manifestat o veche carentă: ineficacitatea. De mai multe ori Dembrovșchi, Dumitrache și Dinu au ratat ocazii bune de a egala.

Au fost folosiți următorii jucători: Gornea — Sătmăreanu, Boc, Dinu, Mocoanu (min. 46 Deleanu), Anca, Nunweiler IV, Pantea, Dembrovșchi, Dumitrache (min. 46 Domide), Lucescu.

SPORT și MAFIA

Otravă în coș (III)

de LAMBERTO ARTIOLI

Presă americană parcă nu avea alte subiecte mai interesante în zilele acelea. Un cronicar de la „NEW YORK POST“ s-a dus să ia un interviu președintelui unei asociații universitare implicate în scandal. „Nu pot crede că băieții mei au putut face un asemenea lucru“, a spus el cam enervat. „Și de ce nu?“ i-a replicat cronicarul sigur pe el. „I-ai plătit pentru efectuarea anumitor munci manuale în universitate, dar ei n-au prestat nicodată aceste munci, le-ai dat note pentru materii pe care nu le-au studiat și pentru ani pe care nu i-au frecventat nicodată, i-ai corupt ca să joace pentru dvs. Ce diferență este între aceasta și faptul că organizatorii de pariuri le-au strecurat în buzunar un pumn de dolari ca să nu joace prea bine?“

Așa cum spuneam, 14 jucători au fost condamnați la pedepse variind între șase luni și trei ani de închisoare. Dar și Salvatore Gullazzo a ajuns în pușcărie iar severitatea sentințelor, în acei îndepărtați 1951, a avut efectul dorit: timp de cîteva ani, baschetul amator din Statele Unite a mers pe linia celei mai perfecte legalități.

Pe neașteptate, în primele luni ale lui 1962, ciclonul s-a deslășuit din nou cu o altă serie de meciuri aranjate. Anchetă magistraturii a stabilit că, în timpul sezonelor competiționale dintre 1956 și 1961, 20 de jucători de baschet, din 15 universități diferite, s-au lăsat corupți pentru un total de 44.500 dolari pentru a influența rezultatul a 44 meciuri; alți vase au fost acuzați că au acceptat peste 800 de dolari. De data aceasta coruptorul se numea Aaron Wagman. Testăura neleguirilor sale era foarte fină, iar complicitii lui se numeau: Joe Green, Jerry Vogel, Joseph Hacken, Charles Tucker, Mike Siegel și Daniel Quindazzi.

Corupătorii stiau totul despre viața studenților-jucători ce urmau să fie mișcați. Cu rare excepții, aceștia proveneau din familii strimțorate. Unii nu aveau nici măcar familie, ceea ce le sporea și mai mult incapacitatea de a rezista la tentația banilor. Alții ar fi fost nevoiți să părăsească universitatea deoarece resursele lor materiale erau insuficiente. Dar, se știe cum știrșesc aceste lucruri: aneori mușchii pot mai mult decît mintea.

Jucătorii care s-au lăsat ademiniți au fost: Anton Muehlbauer, Stan Niewierowski, Terry Litchfield, Don Callagher, Lou Brown, Doug Moe, Frank Majewski, Wince Kempton, Jack Egan, Ed Bowler, Connie Hawkins, Roger Brown, Arthur Hicks, Henry Gunter, Alpha Saunders, Charlie North, John Morgan, Glenn Cross, Bob Kraw, Pete Kelly, Nike Parenti, Bill Chrystal, Jerry Graves, Fred Portnoy, Arthur Mandel și Ray Paprocky.

Primele partide aranjate despre care s-a aflat ceva au fost cele cinci susținute de Universitatea St. John în sezonul 1956-57. Jucătorii mișcați au fost Mike Parenti și Bill Chrystal; fiecare a primit 4.450 dolari de la Joseph Hacken, care îi avea de la Aaron Wagman.

Tot la începutul sezonului 1956, Jerry Graves, căpitan și bun realizator al echipei din Mississippi, a băgat în buzunar o sumă și mai mare: 4.750 de dolari pentru a influența rezultatul a patru partide. Același Wagman i-a încredințat banii. După descoperirea neleguirii, Graves, a fost poreclit de colegi „Mister Scandal-baschet“.

Cine erau și de unde proveneau acești jucători maleabili? Anton Muehlbauer, de pildă, olandez de origine, era fiul unor părinți despărțiți: băiat simpatic, dar ușor influențabil, a fost totdeauna un școlar sărac, chiar și pe vremea cînd frecventa cursurile școlii Abraham Lincoln din Brooklyn; Universitatea statului Carolina de Nord i-a ezmatriculat mai înainte de a izbucni scandalul din baschetul american. Un altul, Stan Niewierowski, după cite spuneau colegii lui, ar fi făcut parturi pe orice. Dacă cineva arunca în aer un fulg, Stan ar fi pariat fie că fulgul atinge pămîntul, fie că nu-l atinge. Cînd a fost acuzat că a influențat rezultatul unor partide, a încercat să se scuze spunînd neplăcut: „Aveam nevoie de bani“. Don Gallagher, însă, trebuia să-și înfrînjă soția și un copil. Frank Majewski a acceptat pumnul de dolari pentru a-și ajuta mama văduvă și suferindă care nu putea munci. Jack Egan era căsătorit, trebuia să-și crească cei doi copii și să plătească o intervenție chirurgicală la care fusese nevoiți să se supună soția sa pentru întreruperea unei sarcini. Bowler a devenit tată a două gemene premature în sezonul 1960-61 și neștiind cum să facă față cheltuielilor a înghițit și el moneda.

Roger Brown. Tatăl și mama lui trăiau despărțiți, iar aceasta din urmă trebuia să suferină alți cinci copii, dintr-o care unul — mezinul — suferind de paralizie. Roger nu a văzut nici măcar un cent în toată copilăria lui. El a fost acuzat că a primit 250 de dolari și altele câteva faururi (un automobil pus tot timpul la dispoziția lui, hrană și benzină gratis, bilete la spectacole etc) toate de la Joseph Hacken, mina dreptă a lui Wagman. Acordul între Roger Brown, colegul său Connie Hawkins (care a primit 210 dolari) și coruptorul Hacken a fost încheiat la Madison Square Garden, cu ocazia unui meci de baschet. Au fost văzuți atunci, alături de avocatul Jack Molinas, cîndva idolul echipelor Columbia și Fort Wayne, exclus din Asociația națională de baschet pentru că pariașe pe propria-i echipă.

Arthur Hicks, un negru, era jucător la All State din St. Elizabeth, în sudul orașului Chicago. Era un mare jucător; a primit cel puțin cincizeci de oferte ca să treacă în echipa unor colegii ca Big Ten și Notre Dame. Provena din slums-uri (mahalale) și a fost totdeauna lefter. Foarte bun baschetbalist, el reprezenta cazul tipic al studentului întreținut de universitate doar pentru randamentul său sportiv; căzut la examenele de geografie și de engleză, a fost eliminat în anul următor pentru că nu avea suficiente resurse materiale.

În românește de S. BONIFACIU și A. BREBEANU (Din „Sport e Mafia“ — (C) 1968 — Casa editrice Valentino Bompiani — Milano)

Primele telefoane...

NINGE... NINGE... NINGE...

Iarna a intrat deplin în drepturile ei, o dată cu noul an, acoperind întinsurile cu un covor gros de zăpadă. Uităndu-te pe fereastră, la orice te poți gîndi în aceste zile, numai la fotbal nu. Balonul rotund, în jurul căruia se țes atîtea povești, atîtea drame, pare să hibérneze în magazinele de materiale și echipament, așteptînd venirea primăverii sau măcar sosirea unor zile mai favorabile. Imaginea este, însă, numai aparentă. Multe echipe se pregătesc să-și reia „lucrul“ în vederea returului, convinse că fiecare zi de muncă în plus le poate asigura o mai bună reprezentare la primăvară, cînd vor fi chemate din nou la start. De altfel, pînă la 9 martie, nici nu mai e chiar atît de mult timp. Iubitorii fotbalului, probabil au și început să numere zilele...

ALLO! AICI ARADUL!

În aparat se aude vocea bine cunoscută pentru noi a colaboratorului nostru ȘTEFAN IA-COB, corespondentul principal din județul Arad.

Să-l ascultăm împreună cu dv.:

„Vă transmît vești de la U.T.A. Prima ședință de lucru a fotbalistilor arădeni va avea

loc sîmbătă 4 ianuarie. La ora 10 dimineața este programată vizita medicală a tuturor jucătorilor. După cum se știe, antrenorul principal, Nicolae Dumitrache, este plecat în Anglia. În lipsa lui, frințele vor fi luate de I. Reinhardt și Al. Dan. Am aflat că U.T.A. se va deplasa, pentru o scurtă perioadă, la Băile Herculane. Apoi, echipa se va întoarce la Arad, unde va face primele antrenamente în aer liber. Pentru luna februarie, este proiectat un turneu de câteva jocuri, în Belgia.

Vești mai puțin plăcute mi-au parvenit de la Vagonul. Antrenorul Toma Jurcă și-a dat demisia. Provizoriu, îl înlocuiește Radin Dușan, antrenorul echipei de juniori.“

ALLO! AICI BACĂUL!

— „Allo! Aici e ILIE IAN-CU. Vă dau vești din tabăra dinamofotistilor băcăuani. În lipsa lui D. Nicusor, plecat pentru studii și documentare în R.F. a Germaniei, pregătirile echipei vor fi conduse de fostul jucător C. Rădulescu, ajutor de Mihai Macri, antrenorul juniorilor. În programul echipei din Bacău este prevăzută, în primul rînd, vizita medicală, după care va urma o perioadă de antrenamente la Bacău, iar după 16 ianuarie, întregul lot se va deplasa la Sălciuc-Moldova.

În această perioadă, jucătorii au și alte preocupări importante. Kiss și Maghiar, de pildă, se pregătesc pentru examene la Institutul pedagogic, iar Ghiță, Velicu, Dușan, D. Ene, Rugiubei și Băluță recitesc de zor

Încep jocurile din categoria B

formații: Tîrnava Odorheul Secuiesc, Avîntul Gheorghieni, Șurianul Sebeș și Cooperatorul Tg. Secuiesc. În ultimul moment a sosit și o telegramă de înscriere din partea asociației sportive Metalul Rădăuți. Dar mai sînt altele centre, cu veche activitate în acest sport, de unde nu s-a primit nici o veste. De pildă, din orașul Tg. Mureș, unde pînă anul trecut a existat o echipă (Comerțul), cu un lot destul de bun, din Sighișoara sau chiar din Brașov. Firește, termenul de înscriere nu poate fi prelungit la infinit, deoarece datele prevăzute în calendarul competițiilor interne trebuie respectate.

Campionatul categoriei B se va desfășura în două manșe, fiecare cu tur și retur. Echipa clasată pe primul loc va avea dreptul de a susține un joc de baraj pentru promovarea în pri-

LOTO-PRONO S-a prelungit vînzarea la tragerea specială Loto a Revelionului

La cererea participanților, vînzarea biletelor pentru tragerea specială LOTO a Revelionului din 3 ianuarie 1969 s-a prelungit pînă sîmbătă 4 ianuarie 1969.

Tragerea va avea loc la 5 ianuarie 1969 în Capitală.

Depunerea biletelor cîștigătoare se va face pînă joi 9 ianuarie 1969 ora 13 în orașele reședință de județ și pînă miercuri 8 ianuarie 1969 ora 13 în celelalte localități.

La această tragere se atribuie în număr nelimitat autoturisme și se acordă 10 autoturisme prin tragere la sorți. De asemenea, se acordă 40 excursii în U.R.S.S. — Asia Centrală prin O.N.T. și numeroase premii în bani.

Se extrag 30 de numere,

variantelor cu 2 numere eligibile din 6 extrase, li se atribuie cite 100 lei.

Cu biletele de 10 lei se poate participa la toate extragerile.

Programul concursului Prono este următorul: I Bari — Lazio (pronostie pauză), II Bari — Lazio (pronostie final), III Brescia — Spal (pronostic pauză), IV Brescia — Spal (pronostic final), V Genoa — Mantova (pronostic pauză), VI Genoa — Mantova (pronostic final), VII Catania — Perugia, VIII Catania — Reggina, IX Livorno — Cesena, X Modena — Rieti, XI Monza — Lecce, XII Novara — Catania, XIII Napoli — Foggia, clasată

Rezultatele concursului special Pronoexpres din 1 ianuarie 1969

PREMIU OBÎȘNUTE (bilete de 6 și 15 lei)	Extragerea a IX-a: 19 15 16 41 42 21 26
Extragerea I: 18 36 19 6 41 34	FOND DE PREMIU: 4.459.761 lei din care:
Extragerea a II-a: 9 3 31 12 18 40 24	Extragerea I: 914.706 lei
PREMIU SUPPLEMENTARE (bilete de 6 și 15 lei)	Extragerea a II-a: 914.706 lei
Extragerea a III-a: 28 39 37 9 1	PREMIILE ÎNTREGI ȘI SFERTURI DE LA TRAGEREA LOTO DIN 27 DECEMBRIE 1968
Extragerea a IV-a: 17 32 21 43 5	Categoria a II-a: 3 variante a 30.731 lei și 5 variante a 7.682 lei; Categoria a III-a: 82 a 1.304 lei și 206 a 326 lei; categoria a IV-a: 329 a 479 lei și 504 a 119 lei; categoria a V-a: 729 a 251 lei și 1241 a 82 lei.
Extragerea a V-a: 41 20 4 36 35	Categoria I: 87.073 lei
Extragerea a VI-a: 21 44 18 38 4	
Extragerea a VII-a: 31 34 24 7	

ma categorie, cu formația clasată pe ultimul loc în campionatul categoriei A. Acest meci de calificare se va disputa la sfîrșitul lunii martie pe patinoarul artificial din Poiana Brașov, paralel cu partidele din „Cupa României“, la care au fost invitate primele patru clasate în campionatul categoriei A.

Comisia de competiții a federației a alcătuit programul și nădăd seamă că — inițial — s-au înscris doar patru echipe: turul primei manșe la Odorheul Secuiesc în zilele de 10, 11 și 12 ianuarie, iar returul la Gheorghieni în zilele de 15, 16 și 17 ianuarie. Cum însă în ultimul moment a sosit și cererea de participare a formației Metalul Rădăuți, probabil că datele vor fi modificate, în cazul acesta fiind necesare nu numai trei zile pentru un tur, ci cinci.

formația, str. Brezoianu nr. 23-

Și Margitta a deschis o poartă spre performanțele de proporții incredibile

Locul IV (clasamentul feminin) în ancheta I.S.K.

In cadrul concursului de performanțe atletice la Olimpiada mexicană, Margitta Gummel a realizat, cu brio, un acord final maiestuos care desăvârșea impresia ulterioară — prin dimensiunile rezultatelor și ale surprizelor — produsă de întrecerile de pe pista de tartan, sau de la sectoarele de sărituri și aruncări ale stațiunii Cetății Universitare din Mexico.

Era, într-adevăr, ultima zi a concursului olimpic de atletism și privirea, care înregistrase — cu câteva zile înainte — săritura de domeniul fantastului a lui Bob Beamon, urmărea acum — aproape la fel de uimită — traiectoria, prelungită până dincolo de limite considerate posibile, a bilei de metal azvârlite de brațul viguros al Margittei Gummel. Studenta din Leipzig făcuse, cu noul său record olimpic și mondial de 19,61 m, un pas urias, incredibil, peste toate performanțele, peste tot ceea ce realizaseră mai bun până atunci toate celelalte aruncătoare din lume.

UN FUNDAMENT SOLID

Ce drum a străbătut această atletă până la răsunătoarea-i consacrare de pe platoul mexican? Cit de sinuos a fost el? „Mi-e greu să spun când am început să mă aflu pe terenul de sport — mărturisise ea. După mine, așa socot că din clipa în care am început să mă pregătesc cu antrenorul Bauersfeld. De fapt, eu făceam ceva sport de vreo 5-8 ani. Am înțeles, am jucat handbal, am făcut gimnastică sportivă. În școală eram considerată o pentatlonistă bunicică. Dar toate acestea — așa cum zice și antrenorul meu — au constituit doar un fundament pentru pregătirea ulterioară în domeniul aruncării greutății”.

Margitta Gummel s-a născut la 29 iunie 1941 în orașul Magdeburg. La vârsta de 17 ani s-a mutat la Leipzig unde va termina, curând, Institutul de educație fizică.

ciat și, cu ani în urmă, un remarcabil săritor în lungime.

Margitta Gummel a urmat cu o sîrșită de elevă cuminte toate indicațiile programului de pregătire și... rezultatul s-a vădit la Mexico: titlul de campion mondial de 19,61 m pe care Ta-

La plecarea ei din Magdeburg, a însoțit-o o recomandare sportivă destul de elocventă: o performanță de 13,32 m, care constituia un record de junioare mici al R.D. Germane.

INCEPE DANSUL RECORDURILOR

La Leipzig, după numai trei săptămâni de antrenament, ea și-a ameliorat acest record urcîndu-l la 14,85 m. Foarte curînd, Margitta avea să ajungă „în umbra” celor trei mari aruncătoare din țara sa: Lütge, Hoffmann și Garisch. A stat cîțiva ani în această postură, timp în care antrenorul ei o sfătuiă adeseori: „Așteaptă, Margitta, o să-ți vină și tie rîndul”!

Și Margitței i-a venit rîndul în 1964, anul Olimpiadei de la Tokio. A stabilit un nou record al R.D. Germane cu o performanță de 17,54 m care o situa pe locul II în lume, imediat după Tamara Press. La J.O. s-a trebit să se mulțumească însă, cu locul 5, concurnînd bolnăv, cu o accentuată stare febrilă. Din această cauză ea și-a fost nevoită să facă apoi o pauză de un an.

Reluîndu-și activitatea, Margitta reușește să se claseze a II-a, la C.E. de la Budapesta, în urma Nadejdei Cioara.

ANTRENORUL COLABOREAZĂ CU SOTUL

În anul următor, Margitta începe un dialog al recordurilor, servind replici prompte compatriotei sale Renete Bougarisch. Era și nu era multumită. Ardea de nerăbdare să treacă de limita celor 18 m. „Mai trebuie să-ți îmbunătățești tehnica” — îi spunea antrenorul. Au făcut un plan minușos de pregătire avînd ca țel final J.O. de la Mexico. Trebuie să precizăm că momentul elaborării planului se situa în a doua jumătate a anului 1967. Și încă un amănunt: K. H. Bauersfeld a colaborat, în acest scop, și cu soțul Margitței, un medic apren-

ciat și, cu ani în urmă, un remarcabil săritor în lungime. Margitta Gummel a urmat cu o sîrșită de elevă cuminte toate indicațiile programului de pregătire și... rezultatul s-a vădit la Mexico: titlul de campion mondial de 19,61 m pe care Ta-

mara Press îl comentează astfel: „Guamela a trecut nu numai de 19 m, considerată limită maximă pentru performanțele feminine, dar a pornit serios pe drumul către granița celor 20,00 de metri.”

S. BONIFACIU

REFLEXII DUPĂ PRIMELE COMPETIȚII INTERNAȚIONALE ÎN SCHIUL ALPIN

Val d'Isère, o localitate situată în Haute Tarentaise, era considerată, nu de mult, ca un mic „Far West” pentru pionierii care, după război, se instalau în Alpi cu speranța cuceririi „străului alb”. Printre ei, René Lacroix, schiier al naționalei franceze, tatăl lui Jean-Claude Killy și Gotschel, nume la fel de bine cunoscut prin fiicele sale Christine și Marielle. Ei se adăugau unor localități înmormoșite, printre care Henri Orellier, cel care avea să devină o glorie a schiului francez, Feriță intuie, căci schiul, în numai cîțiva ani, a transformat Val d'Isère și locurile greu accesibile în veritabile „Champs-Élysées” la peste 2000 m altitudine.

Și tot schiul, cel de competiție, avea să aducă prestigiu de răzda a unei mari competiții. „Criteriul primei zăpezii”, considerată din acest an prima etapă în „Cupa Mondială”. Pentru acest debut, în numai un an, a luat naștere noua stațiune „Dailly”, cu piste croite în masivul Bellevard, care satisfac cele mai exigente pretenții tehnice. De altfel, pista de coborîre „O.K.” (stațiunea lui Orellier și Killy) de 320 m este considerată prima marie clasică: Hahsenkam, Lauerborn, Emilie Allain, Mezege etc.

Privind aceste locuri, nu pot să nu mă gândesc la marile performanțe pe care le are Vala Tarentaise, în zona Peizer, sau Dibamul, cărora le întrevăd, în clipa asta, o existență strălucită. Dar pentru aceasta, trebuie înțeles că...

Privind aceste locuri, nu pot să nu mă gândesc la marile performanțe pe care le are Vala Tarentaise, în zona Peizer, sau Dibamul, cărora le întrevăd, în clipa asta, o existență strălucită. Dar pentru aceasta, trebuie înțeles că...

jurul cărora gravitează și alte scoli, în frunte cu Krükenhausen, Hoppichler și G. Cathiard, încă nu s-au stins și repun în actualitate o problemă cheie pentru evoluția viitoare a schiului alpin: instituirea unei metode unice internaționale de pregătire — logică, naturală, simplă — desprinsă de rivalitățile impronabile din competițiile internaționale, interese comerciale etc.

Problema schiului francez și, mai răcoș, a celui elvețian și canadian a probat viabilitatea unui sistem de învățămînt eliberat de coșturi unor canoane scabrozice, în favoarea unui schi natural, a cărui finalitate este nu numai cunoașterea „metabolismului” de laze terestre și zăpezii, ci și însușirea tehnicilor de competiție de împurpur, izvor de nebanuite valori etice și morale și a altor schiuri de clasă. Roadale acestei concepții s-a putut vedea pe viu la Val d'Isère și mai apoi la Val de Courmayeur. Este peșea factori determinanți în reorientarea poziției austriece față de conținutul învățămîntului și

căutarea unor puncte de legătură cu poziția franceză. Dacă lucrurile par mai complicate la nivelul învățămîntului de bază (mai mult de ordin teoretic), privind evoluția competițiilor rămîi surprins de universalitatea tehnicii. Așadar, totul este posibil. Dar despre aceasta mai pe larg într-un alt articol.

Cel care au crezut că prin plecarea lui Lacroix, Killy, Gotschel, schiul francez va capota, s-au înșelat. Am citit uimirea pe fețele unor antrenori străini privind evoluția plutoanilor franceze de „espoirs, garçons et filles”. Ce este mai edificator decît gestul antrenorului austriac care, la felicitarea lui René Sulpice pentru victoria lui Schanz, îl arăta în clasamentul slalomului urias pe cei 7 francezi în primele 10 locuri. Situația s-a repetat și mai strălucit la coborîre.

O realitate a cărui punct de plecare a fost anul 1956, cînd s-au pus bazele unui sistem organizatoric și tehnic cu pretenții de rașonare. Honoré Bonnet a plecat de la conducerea tehnică a schiului alpin francez, dar a lăsat desinele în mîini sigure, în mîinile unui corp de antrenori și instructori devotați și pricepuți. Exportul de antrenori francezi spre alte echipe naționale (Italia, Canada, Anglia, Spania și Grecia) este concludent.

Jean Vuarnet, actualul director tehnic al naționalei italiene, spunea că a găsit schiul alpin italian în aceeași situație în care se găsea cel francez. În 1956, Punctele sale direcționale sînt un sistem corect de selecție, pregătire atletică și îmbunătățirea punctajelor F.I.S. a competițiilor săi.

La Val d'Isère pistele au fost invadate de noul promovii de schi alpin. Și dacă la băieți nota este generală, evidentând valori certe, însoțite în laberele germană, franceză, canadiană, elvețiană, la fete, noua generație începe să se desprindă de la modelul echipei admirabile dotată cu fete între 14-17 ani, cu o constituție fizică neobișnuită, de adevărate dansatoare suple, agile, cu un potențial motrice tehnic și psihologic surprinzător, a constituit o adevărată revelație. Poate am avut ocazia să vedem tipul ideal de schișoară alpină al anilor următoare.

Val d'Isère a confirmat Grenoble și Mexico: timpul „debutantului de geniu” a apus Henri Duvalard, Françoise Macchi, ale căror victorii au fost altele de larg comentate, nu alți celebri necunoscuți sau sele căzătoare dintr-un alt univers. La 21 și 17 ani și lor, au „în pînă” 17 și respectiv, 13 ani de schi și cel puțin 10 ani de competiție, ceea ce atestă că succesele lor nu au fost fondate pe stîlpii unui antrenor străjitor, ci pe o achiziție solidă.

Concluzii care se desprind: 1. Invățarea schiului trebuie făcută de la cea mai fragedă vîrstă; 2. prezenta elementului de timpuriu; 3. posibilitatea aplicării unor intensități maxime (ca, de altfel, și în natale), cu condiția corelării lor cu volumul și gradul de complexitate.

În metoda antrenamentului se pare că francezii, și nu numai ei, ei și americanii și elvețienii au mai probat o dată că sînt adversarii degmatismului, căutînd și aplicînd mereu noul. Ei folosesc o gamă largă de intensități cu care joacă în diferite etape și perioade de antrenament. Așa se face că au abordat întrecerile de la Aspen în luna noiembrie, cînd alții abia își puneau schiurile pentru a comoda. Dar coborîrea din cadrul „Cupei H. Orellier”, în care viteza medie a fost de 90 km/oră pe o lungime

de 3240 m, pe una din cele mai grele piste din lume, nu spune același lucru?

În această țară, chiar din toamnă de fapt, francezii au reorientat pregătirea pe uscat, dîndu-și un conținut și mai pregnant atletic și acrobatic, pentru că, în final, sîntor de km parcurși în coborîre să li se adauge cele efectuate pe zăpadă. Este explicația pe care o dă Sulpice tuturor celor care au asistat la „rehabilitarea” francezilor din proba de coborîre. Jean Beranger a alternat în antrenamentul cu fetele, în afara celor de mai sus, schiul de vîră cu pînănușul pe role pe piste usoare cu iarbă, fără să li fie teamă de interferența deprinderilor școlare să organizeze chiar concursuri de slalom la Allevard. Dar, pe această temă, exemplare ar putea fi și mai numeroase.

S-ar părea că mulți tehnicieni sînt adepții specializării în schiul alpin: slalom, slalom urias, coborîre, Elvețienii și suedezii, mai recent polonezii și alții, au format grupe de schișori specializați pe probe, pregătindu-și în consecință, alții merg pe o formație multilaterală: austrieci, francezi, etc. Ce ne va rezerva viitorul?

Am văzut pîrlițele de la Chamrousse și, recent, pe cele de la Val Gardena, vîntoarea gazdă a campionatelor mondiale din 1970, am amînit de cele de la Val d'Isère. Toate așa impresii de simplitate deși au un înalt grad de tehnicitate pentru că urmărea un traseu natural, sint lipsite de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv, și dau posibilitatea să atare de improvizate tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne”, nu sînt deosebit de elementare legi ale fizicii, biomecanicii, fiziologiei, psihologiei, fiziologiei anatomice-fiziologice a sportivului. Ele imulează concurențiv,